

Milan Vincetič

Bližine

Vidi, še zmeraj

Vodnjak

Če me že vzameš
me vzemi od sebe
ne iz matere
ki nisi iz nje
niti iz očeta
ki me je postrgal
iz voljnih dlani
in naglo raztrosil
v vodnjak
ki se nama nastavlja
nevede

Svečnica

Predihajva se
v klobčič
ker se spotika
vešči dardaj
ki obrača žepe
in zalezuje hiše
s cekinom v voščenci
zato je na njem
ali naj prej
utrneva luno
ali zaveso

Most

Ne meneč se sva
otrpla kot ljubimca
pod tajsko brlivko
ki pomežikneta
v balkanski kupe
v katerem ju obirava
v katerem jo ubirava
čez seneni most
ki se je zleknil
kot njuna postelja
vsedir

Lagodje

Popivnajva se
če se vratca
prepeličje ure
škripajoč odpro
in če ključek
se obrne le navzdol
da osedlaš nihalo
ki te guga
vratno guga
čez bele laži
slej ko prej

Mavzolej

Zbosiva se
pod vodne žige
papagajskih pisem
ki jih niso miši
ne zavratna vlaga
ki je spihala
naslove in obljube
in samote
čez trepalnice obnebjaja
ki jadrno bedra
čez mavzolej

Vrtnar

Prevoljna sva
previsna kot balon
ki duhoviči
nad motelom
pretopla kot nespečnost
carskega vrtnarja
ki nažene roso
zboganih livad
z mojih senčnic
na tvoje bradavice
in ne gori voda

Odmev

Odlašana sva
po venah mladja
po porodni vodi
ali po odmevu
ki božička
kakor vselej
čez postavne sanje
čez bližave
po bližine
in končave
če me že vzameš